

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1921.-ΕΤΟΣ Γ' ΑΡ. 151
 ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
 ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 40
 ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ
 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΘΜΟΝΟΙΑΣ (Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 20.— Ἐξάμ. δρ. 10
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > > 30.— > > 15
 ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4.— > Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ: Διὰ τὰ περὶ 20 λεπτὰ ἢ λέξις
 Διὰ τὰ ποιήματα 50 λεπτὰ ἢ λέξις

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙΑ

ΣΜΥΡΝΙΑ

Γενομένων τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὰ γραφεῖά μας, ἐνόμιον ἀναγνωστῶν καὶ ἀναγνωστῶν, τῶν κληρώσεων πρὸς ἀπονομὴν δώρων εἰς τοὺς μετασχόντας τοῦ δημοψηφίσματος μεταξὺ Ἀθηναίας καὶ Σμυρνιας, ἐκέκρυσαν οἱ ἐξῆς τὰ κατωτέρω δῶρα:

Φανίσα Ἀγγελοπούλου (ἀδιέξοδος ὁδοῦ Τροίας, Ἀθήναι) καὶ Ἀγγελικὴ Φαινέκου (Μελιγαλὰ Μεσσηνίας) ἀνὰ 100 κάρτ-ποστάλ.

Ἄγγελος Ἐλευφῶδς (Π τηλεγραφητῶν τ. τ. 907) καὶ Ἰωάννης Δ. Χατζῆς ἀνὰ ἓνα τόμον τοῦ β' ἔτους τῆς «Σφαίρας».

Ἡρακλῆς Χρηστάκης (μουσικὸς VI Μεραρχία τ. τ. 912) καὶ Σπυρίδων Φλέβας (Δερβένιον) ἀνὰ ἓνα Ἡμερολόγιον τῆς «Σφαίρας».

Φούλη Δ Κρίνον (Δεληγεώργη 103, Πειραιεύς) καὶ Σοφία Σταμπολιάδου (Συνοικία Δεβριούλη Μαγνησία) ἀνὰ 50 κάρτ-ποστάλ.

Ἄννα Σεραφεϊμίδου (Φιλαδέλφεια) καὶ Ἰ. Πανοργιᾶς (Ἰον Συντ. μετόπ. Μ. Ἐπιτελεῖον τ.τ. 905) ἀνὰ ἓνα τόμον τοῦ «Ἠρώ καὶ Λεάνδρος».

Νίτσα Δέλη (Ἰωαννίδη 3 Θεσσαλονίκη) δύο ἀνθογαῖλια.

Ἐλλη Ἀλεξίου (Νιχηταρῶ 4α Ἀθήναι) Λεύκωμα Poesie.

Ἐθσεβία Στυλιανῆ (Χανιά Κρήτης) ἓνα ἄρωμα.

Ἐθαγγελία Γ. Κωνσταντοπούλου (Ψαχνὰ Εὐβοίας) ἓνα καθράκι.

Ἀδριανὴ Μουμουνιζῆ (Μαιζῶνος 59 Ἀθήναι) ἓνα νεσοσαίρ γιὰ τὰ νύχια.

Στεφανὸς Στεφανιάκης (Δόδος Ἀγ. Φωτεινῆς 4, Σμύρνη) μίᾳ πίπα - τομπούκι.

Ἀναστάσιος Μαυκεζίνης (46ον π. συντ. 7ος λόχος, Τ.Τ. 925) ξυριστ. μηχανὴ τῆς τσέπης.

Ἀθανάσιος Γαληγάλης (λοχίας, 1ος λόχος, 34ου συντ. Τ. Τ. 907) μίᾳ κραβάτα.

Διονύσιος Νι ολάου (Νικίου 22, Ἀθήναι) ἓνα μαστοῦνι.

Γεράσιμος Καββαδίας (τηλ.) τῆς, ὀπτ. σταθμ. Πυροσφαιρικῆς Κονίτσης, Τ. Τ. 933) ἓνα ζευγάρι κουμπιὰ μηχανικῶν.

Τὰ δῶρα ἀντιπροσωπεύουν ἀξίαν 362. 50 δραχμῶν. Οἱ κερδίσαντες παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν πῶς καὶ ποῦ θέλουν νὰ τοὺς ἀποσταλοῦν τὰ κερδηθέντα. Οἱ ἐκ τοῦ Μετόπου, ἐὰν λόγῳ τῆς στρατιωτικῆς τῶν καταστάσεως δὲν χρειάζονται εἰς αὐτοὺς τὰ κερδηθέντα, δύνανται νὰ ζητήσουν ὅ, τι ἄλλο ἴσως ἀξίας χρησιμώτερον δῶρον, ἢ τὴν ἀξίαν τοῦ κερδηθέντος.

ΣΕΝΗ ΕΥΦΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΓΝΟΣΙΕΡΩΣ

Ο κ. Πόρκ και ο κ. Μπλούμ... "Ερχεπε να την ανταμείψει για τον άγνό της έρωτα. Και λοιπόν της εφάνερωσε παρενθύς ότι αυτός εινε οπραγματικός πλούσιος, οΠόρκ.

ΜΟΒ-ΣΜΟΚΙΝ-ΚΑΝΑΡΙ

Η σκηνή εις μίαν λουτρόπολιν. Τέλος της θερμής σαιζόν. Ο πορτιέρης του ξενοδοχείου εύχεται στους πελάτες που αναχωρούν καλήν επάνοδον για το άλλο καλοκαίρι.

Ο κ. Πόρκ, άκούοντας εκείνα τα άνυπόκριτα λόγια των δύο κοριτσιών, λείε έξαφρα στο φίλο του: "Εχω μία ιδέα. Ήθελα να τους παίζουμε ένα παιχνίδι.

Ο κ. Πόρκ, άκούοντας εκείνα τα άνυπόκριτα λόγια των δύο κοριτσιών, λείε έξαφρα στο φίλο του: "Εχω μία ιδέα. Ήθελα να τους παίζουμε ένα παιχνίδι.

Ο κ. Πόρκ, άκούοντας εκείνα τα άνυπόκριτα λόγια των δύο κοριτσιών, λείε έξαφρα στο φίλο του: "Εχω μία ιδέα. Ήθελα να τους παίζουμε ένα παιχνίδι.

Ο κ. Πόρκ, άκούοντας εκείνα τα άνυπόκριτα λόγια των δύο κοριτσιών, λείε έξαφρα στο φίλο του: "Εχω μία ιδέα. Ήθελα να τους παίζουμε ένα παιχνίδι.

Ο Κύριος με το σφόνιν. "Όστε αναχωρείτε; Η Κυρία με το μωβ... "Αδριό το πρωί. — Για το Παρίσι; — Ναι, θα μείνω δύο μέρες εκεί, και ύστερα θα πάω στους πεθερούς μου στο "Αγίου.

Η Κυρία με το μωβ συγκινείται έλαφρά. "Υστερα γένοιτο το αγαθό της κεράλι και λέγει με φωνή τρυφελοισιτή: "Α!...Ληλαδή ύπηρέα το παιχνιδάκι σας για ένα καλοκαίρι; — "Α! όχι...Μη μου κλέψετε αυτή την άδικια να με παρτίστε για κορτάκια. Στο σύστημα της ζωής που ακολουθώ, μόνους μου οδηγούς έχω τας κλίσεις μου, την άβρογτητα. Ξέρετε ότι ειδοθε μία ύπαρξίς ελκυστική και σπανία, από κείνες που όνειροπολεϊ κανείς και εύχεται να τας άκοιτηγή για πολύν καιρό. "Εν τούτοις είναι στιγμές που πρόκειται ν' άπομακρύνεται από εύγενην, από τιμιότητα. "Εοκέρφθητε όλους τους κινδύνους τους όποιους θ' εινε ως έπακούοι τον ή σύνδεσις μας όταν θ' εύρισκόμμεθα κι' οι δύο στο Παρίσι; "Εοκέρφθητε επίσης ότι θα καταστράραμε όλες μας της Ιλλυζιόν; "Α! φίλη μου, πόσο μά άγνη κι' ώραία περιπέτεια σε τούτη την πλάξ, μπορεί να καταντήση μικρή στο μεγάλο Παρίσι! Τα βιαστικά ραντεβού, τί βιαστικά τσάγια, μη γκαρσονιέρα που πηγαίνουν εις όρισμένες ώρας, όπες στο γραφείο. "Εχω πείραν αυτών των επιπλάστον και τετριμένον έρώτων. Το άμοιβαίον ασθημά μας είναι άνωτερον από αυτήν την κομωδιάν των αισθησεων. Δέν είναι προτιμότερον να διατηρήσωμεν το αισθημά μας με την άνάμησιν; — "Αν δέν ήμουν ένα άδύνατο πλάσμα δέν θα μιλούσατε έτσι...

Η Κυρία με το μωβ συγκινείται έλαφρά. "Υστερα γένοιτο το αγαθό της κεράλι και λέγει με φωνή τρυφελοισιτή: "Α!...Ληλαδή ύπηρέα το παιχνιδάκι σας για ένα καλοκαίρι; — "Α! όχι...Μη μου κλέψετε αυτή την άδικια να με παρτίστε για κορτάκια. Στο σύστημα της ζωής που ακολουθώ, μόνους μου οδηγούς έχω τας κλίσεις μου, την άβρογτητα. Ξέρετε ότι ειδοθε μία ύπαρξίς ελκυστική και σπανία, από κείνες που όνειροπολεϊ κανείς και εύχεται να τας άκοιτηγή για πολύν καιρό. "Εν τούτοις είναι στιγμές που πρόκειται ν' άπομακρύνεται από εύγενην, από τιμιότητα. "Εοκέρφθητε όλους τους κινδύνους τους όποιους θ' εινε ως έπακούοι τον ή σύνδεσις μας όταν θ' εύρισκόμμεθα κι' οι δύο στο Παρίσι; "Εοκέρφθητε επίσης ότι θα καταστράραμε όλες μας της Ιλλυζιόν; "Α! φίλη μου, πόσο μά άγνη κι' ώραία περιπέτεια σε τούτη την πλάξ, μπορεί να καταντήση μικρή στο μεγάλο Παρίσι! Τα βιαστικά ραντεβού, τί βιαστικά τσάγια, μη γκαρσονιέρα που πηγαίνουν εις όρισμένες ώρας, όπες στο γραφείο. "Εχω πείραν αυτών των επιπλάστον και τετριμένον έρώτων. Το άμοιβαίον ασθημά μας είναι άνωτερον από αυτήν την κομωδιάν των αισθησεων. Δέν είναι προτιμότερον να διατηρήσωμεν το αισθημά μας με την άνάμησιν; — "Αν δέν ήμουν ένα άδύνατο πλάσμα δέν θα μιλούσατε έτσι...

Η Κυρία με το μωβ συγκινείται έλαφρά. "Υστερα γένοιτο το αγαθό της κεράλι και λέγει με φωνή τρυφελοισιτή: "Α!...Ληλαδή ύπηρέα το παιχνιδάκι σας για ένα καλοκαίρι; — "Α! όχι...Μη μου κλέψετε αυτή την άδικια να με παρτίστε για κορτάκια. Στο σύστημα της ζωής που ακολουθώ, μόνους μου οδηγούς έχω τας κλίσεις μου, την άβρογτητα. Ξέρετε ότι ειδοθε μία ύπαρξίς ελκυστική και σπανία, από κείνες που όνειροπολεϊ κανείς και εύχεται να τας άκοιτηγή για πολύν καιρό. "Εν τούτοις είναι στιγμές που πρόκειται ν' άπομακρύνεται από εύγενην, από τιμιότητα. "Εοκέρφθητε όλους τους κινδύνους τους όποιους θ' εινε ως έπακούοι τον ή σύνδεσις μας όταν θ' εύρισκόμμεθα κι' οι δύο στο Παρίσι; "Εοκέρφθητε επίσης ότι θα καταστράραμε όλες μας της Ιλλυζιόν; "Α! φίλη μου, πόσο μά άγνη κι' ώραία περιπέτεια σε τούτη την πλάξ, μπορεί να καταντήση μικρή στο μεγάλο Παρίσι! Τα βιαστικά ραντεβού, τί βιαστικά τσάγια, μη γκαρσονιέρα που πηγαίνουν εις όρισμένες ώρας, όπες στο γραφείο. "Εχω πείραν αυτών των επιπλάστον και τετριμένον έρώτων. Το άμοιβαίον ασθημά μας είναι άνωτερον από αυτήν την κομωδιάν των αισθησεων. Δέν είναι προτιμότερον να διατηρήσωμεν το αισθημά μας με την άνάμησιν; — "Αν δέν ήμουν ένα άδύνατο πλάσμα δέν θα μιλούσατε έτσι...

Η Κυρία με το μωβ συγκινείται έλαφρά. "Υστερα γένοιτο το αγαθό της κεράλι και λέγει με φωνή τρυφελοισιτή: "Α!...Ληλαδή ύπηρέα το παιχνιδάκι σας για ένα καλοκαίρι; — "Α! όχι...Μη μου κλέψετε αυτή την άδικια να με παρτίστε για κορτάκια. Στο σύστημα της ζωής που ακολουθώ, μόνους μου οδηγούς έχω τας κλίσεις μου, την άβρογτητα. Ξέρετε ότι ειδοθε μία ύπαρξίς ελκυστική και σπανία, από κείνες που όνειροπολεϊ κανείς και εύχεται να τας άκοιτηγή για πολύν καιρό. "Εν τούτοις είναι στιγμές που πρόκειται ν' άπομακρύνεται από εύγενην, από τιμιότητα. "Εοκέρφθητε όλους τους κινδύνους τους όποιους θ' εινε ως έπακούοι τον ή σύνδεσις μας όταν θ' εύρισκόμμεθα κι' οι δύο στο Παρίσι; "Εοκέρφθητε επίσης ότι θα καταστράραμε όλες μας της Ιλλυζιόν; "Α! φίλη μου, πόσο μά άγνη κι' ώραία περιπέτεια σε τούτη την πλάξ, μπορεί να καταντήση μικρή στο μεγάλο Παρίσι! Τα βιαστικά ραντεβού, τί βιαστικά τσάγια, μη γκαρσονιέρα που πηγαίνουν εις όρισμένες ώρας, όπες στο γραφείο. "Εχω πείραν αυτών των επιπλάστον και τετριμένον έρώτων. Το άμοιβαίον ασθημά μας είναι άνωτερον από αυτήν την κομωδιάν των αισθησεων. Δέν είναι προτιμότερον να διατηρήσωμεν το αισθημά μας με την άνάμησιν; — "Αν δέν ήμουν ένα άδύνατο πλάσμα δέν θα μιλούσατε έτσι...

Αθηναίω Ζωή

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΓΑΜΒΡΩΝ

Το καλοκαίρι που μάς πέρασε έλαβο αυτήν την επίστολην από κάποιον παραθαλάσσιον: «Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

ΠΑΓΙΔΕΣ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

37 (Συνέχεια εκ του προηγούμενου) 37 "Ενας μόνο φόβος ήταν: Πηγαίνοντας στής κυρίας Φραζέλη, ή μητέρα της, να μάθω όλη την αλήθεια. Αλλά τή Μιμίκα δέν την ένοιαζε τώρα τόσο πολύ. Μήπως ή μητέρα της δέν ειχε μάθει για το χειρότερο;... Ναι, βέβαια, θα προτιμούσε, ό, τι έκανε και δέν έκανε, να τό ήξερε μονάχη της. "Αλλ' άφου ήρθε έτσι το ραγίμα, τόσο το χειρότερο και... τόσο το καλύτερο. Θα ειχε επιτέλους σύμμαχο και βοηθό τή μητέρα της 'ς όλα...

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

Η ΦΤΗΝΗ ΕΡΩΜΕΝΗ

Ο Μίκης άφισε την ματρώσα του, την μελαχροινή Λόλα, γιατί τον όδηγησαν στην καταστροφή. "Η όμορφη χορεύτρια σ' ένα χρόνο του ειχε καταβροχθίσει είκοσι χιλιάδες φράγκα. Βγαίνοντας από τής θεατρικής, συλλογίζονταν καθώς πήγαινε με τα πόδια σπίτι του: —Βέβαια, πρέπει να βάλω τάξι. "Όχι, έννοείται, να γείνω προκοιηθρας, αλλά ναύρω καμιά ματρώσα οικονομική. Τί διάβολο, έχει τόσες γυναικες ύποχρες ή "Αθήνα που δέν έχουν κολλες αξιώσεις.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑ

«Κύριε, «Ο άγών, από φρικτός, καταντή πλέον άκαταστατικός.

ΤΑ ΚΑΛΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
ΑΣΟΥΝΤΑ ΣΠΙΝΑ

Ήταν ή ώρα που ο ήλιος βασιλεύει: ή μεταλαγχολική και γλυκύα ήμερα του Φεβρουαρίου...
Ήταν ή ώρα που ο ήλιος βασιλεύει: ή μεταλαγχολική και γλυκύα ήμερα του Φεβρουαρίου...
Ήταν ή ώρα που ο ήλιος βασιλεύει: ή μεταλαγχολική και γλυκύα ήμερα του Φεβρουαρίου...

Μένα στο Φερδινάνδο μου, που με συγχώρεσε
λέγτε φορές στη σειρά, σάν τούτα τὰ πέντε
δάχτυλα του χεριού μου...Τὸ ξέρω... Καί γι'
αὐτό, κάθε νύκτα, προσεύχομαι στή Μεγαλό-

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Κι' ἦρθε μὲς στὴς ἀγάπης τὸ μεθύσι
ὁ χωρισμός μιά πικρὰ νὰ μὴ βάλῃ
σάν και τσιγγι-κι' ἀκόμα πιδ μεγάλη,
τὴ θάλασσα που μὰς ἔχει χωρισίει.

ΟΝΕΙΡΟ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

Μεσίνυχτα θὰ μ' ἔφερε σὸ δὴρ-το
κι' ἄσπρο χωρὶς μᾶς τὸ νεύρο τὸ πλάνο,
στὴν ἀγκαλιά των ἐδικὼν μου ἐπάνο-
—ὃ ἡ ψευτικὴ χαρὰ μου!—γλυκὰ κλαίω.

ΒΡΕΝΗ ΠΟΙΗΣΙΣ
Τὸ τελευταίον τριαντάφυλλο

Μογάτο τὸ τριαντάφυλλο, μονίχιο του ἀνθί-
ζει, οἱ ὀφθαλοὶ του σὺντροφοὶ ἐπιθαναν,
καί χρόμα του δὲν ἔμεινε οὐδ' ἀνόσος νὰ κληρο-
νομίῃ τὴν ἐρήμη τὰ στενάγματα του τὴν ἔσ-

ΟΙ ΨΥΧΕΣ

Ἄσπρου οὐραίου τὴν ἱερὴ τὴν λύρα του ν' ἀγ-
γίλι, ἄπνοα καὶ σιωπῆλα τὰ τέλεια ἔλεγε κελὴν
ἀλλ' ὅταν τὴν ἐξάψῃς, τότε ἀρμονία ἐκλύθη,
καὶ γὰρ γὰρ οἱ ἀγγελοὶ ἀπ' τὰ ψηλά
ἐλαὸν κελίει.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενο φύλλον δημοσιεύθη
ποιήματα ἀναγνωστῶν γαλλιστῶν, πρὸς μεταφρά-
σιν τοῦ ὁποῦν προεπιλεγέθη διαγωνισμὸς με-
ταξὺ τῶν γαλλομαθῶν ἀναγνωστῶν.

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ ΛΑΝΔΡΥ

Ἡ δίκη τοῦ Λανδρὺ εὐρίσκειται περὶ τὸ τέ-
λος της. Οἱ παραλαβόντες πρὸς τὸ δικαστήριον
ἠρώτων, ἐπεβίβασαν ἀπὸ ἐνόχους σχέσεις
τοῦ Λανδρὺ μὲ τὰ θύματα τὸν και τὴν ὑπο-
κρίτου διαγωγῆν του. Οἱ πραγματικῶν ἑπι-
κυρώσεων ἐστὶ τὰ ἀνακαλυφθέντα εἰς τὸν κή-
πον τῆς ἐπαύλειος Γκαμπὰ ὅσα εἶνε ἀνθρώ-
πινα. Ὁ συνήγορός του, κ. Μόρο Γκαρφέρι,

ΣΤΟΥ ΡΥΑΚΙΟΥ ΤΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Πῶς σὲ προσέμεινε αὐτὸ τὸ βοῶδι...
Ἀπόψε θάινε τὸ σκοτάδι
λουσμένο μ' ἀρχοντα φεγγάρι
οἱ λεμονιὲς δάχνησον κάφου
χρῶμα ἀσημένιο Καί τ' ἀγέρι
μ' ἔνα του θρόνου θὰ φέρε
ἐπὶ λουλουδιῶν ὅλα τὰ ἄνθη.

ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑ

MARIE CORELLI ΝΤΟΛΟΡΕΣ Met. Δίδος ALEX

Η αγάπη μου τα συγχωρεί όλα! Απάντησεν η Ντολορέ με σιγανή φωνή, και άρχισε να γράφει...

Τα ψευδώνυμα του 1922

Από σήμερα άρχίζουν οι ανανεώσεις και εγκρίσεις ψευδωνύμων για το έτος 1922.

ΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΥΡΓΙΕΣ ΤΟΥ 1922

Από σήμερα επίσης άρχίζουν οι ένοικιάσεις γραμματοθυρίδων για το έτος 1922.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΑΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ 1922

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ

Φλογεράν, Ακόμη άργει. Α. Μάρο, Συμπληρώσεις έληφθη.

Οι υπό το ψευδώνυμον Τραλλιανός να μη μου βγασιλει...

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΘΕΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΛΩΝΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Οραϊαν Όλυμπιάδα Κροστάλιν.

Νέος άλληγοραφε μετά διδον 18-22 ετών Σόρου, Σμύρνης.

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Νέος άλληγοραφε μετά διδον 18-22 ετών Σόρου, Σμύρνης.

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

Αναγνώστρια και άταγνήστια στο!

ΣΦΑΙΡΑ

Επιστολάς, c. p. έλληνιστί, γαλλιστί.

Κουροσόφ, δε σὸς τὸ εἶπα, τὰ κόλλα θὰ σὸς φάνε...

Μαθητρία Γυμνασίου καὶ Ἐμπορικῶν Σχολῶν, νεαρὸς μαθητὴς ἀναλλάσσει ἑρωτικὰς ἐπιστολάς.

Τσελιγκόπουλο Βαϊνδρὸν - Σμύρνης.

Μη λησμονήτε τὸ ἐν Χίφ νέον κἀπίστημα γραμματοσύνην.

Αστονομικὴ Σέρλοκ - Χόλμς Ἑμ. Μπίτ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Ἔρως: Σιωπὴ σου μ' ἀνησυχεῖ.

Τὰ ραβασάκια τοῦ Μητρούση
ΡΟΥΜΑΝΤΙΣΜΟΣ

Περδίκω μ' π'λί μ'
Εἶσι κι σὺ κ'τὴ σάν τὰ
σέσκλα, φτού σ' νὰ μὴ
βασκαθῆς οὐρῆπαγῶνα μ',
εἶνι ὁμοῦς κικιάτ' ἄλλες
κ'τότερες ἀπού σένα. Κι
σάν εἶνι χαζές αὐτίνες,
τ'ς κουραϊδεύου κι γῶ
κι γιλίου κανιά στάλα.

Τώρα κουντὰ τούν πι-
ρασμένω μῆνα εἶχα γνω-
ρισ' νὰ μουδ'στρούλα, ὁ-
πουσιπούτας καλή. Τού πάινε τού ψουμί τ'ς
στοῦ φούργου σὰ νὰ λιέμι. Τ'ν πρώτ' βραδιά
π' τ'ν εἶδα στοῦ δρόμου κι μ' χαμπάρεσε, τ'ν
πῆρα ἀπόκουντι, τ'ς πέταξα κἀνα δυὸ σπόν-
τες κι τ' ζάλ'σα σάν κουτουπούλ' μὴ τ' λιεβε-
τιά μ', τ'ν καπαρή. Τ' δέφτερ' βραδυά, τ'ν
περίλαβα ἀπ' τοῦ μαγαζι' τ'ς κ'φόντες σκόλασι
κι τ' σ'νόδεμα ἀλαμπρατσέτου ὡς ἀπόξου ἀπ'
τοῦ σπῆτι τ'ς. Τ'ν τρίτ' βραδυά δὲ βάσταξε,
τοῦ τοπί, κι μῶδουκι ριντιβού. Πααίνου στοῦ
ριντιβού, τ' βρέσκου, κίνου νὰ βάλου χέρ' ἀ-
παγουθιό τ'ς, αὐτίν' ἢ σουσουράδα ἀπουτρα-
βιόνταν κι ἀμπήδασ σάν ἀγκριουκάτ'κου. Κι'
ὄσου ἀναβα ἰγῶ, τ'ίσου στριτζῶνε αὐτίν'.

»Εἶνι ντρουκαλό κι ἀμαθου τοῦ κακὸτ'χου!
εἶπα μὴ νοῦ μ', κι δυνάμουσα τ'ν ἐμφουδου
καταπάνω τ'ς. Μ' αὐτίν, ἢ καλητουσαπερδῶνα
δὲν εἶλει νὰ πάρ' ἀπού κ'βέντα, κι' οὔτε νάν
τ' φ'λήσου δὲ στέκουταν. Ἡθίλι μαγαζά νάν
τ'ς χαιδεύου τὰ μαλλιά κι νὰ τ'ράμε τούν οὐ-
ρανό. Ὡς π' στοῦ τέλους ἔχασα κι γῶ τ'ν ὑ-
πουμονή κι τ'ς λιέου:

—Δὲν μ' λές, καλό μ', γιὰ νὰ μετρήσ' μι
τ' ἀστέρια ἰρῆθαιαν ἰδῶ;

—Ἀχ, ναί! μ' ἀπουκρίνετ' αὐτίν', γιὰ δὲς
τὶ οὐραία ποῦν' τ' ἀστειράκια!...

—Ναί, οὐρή καρδούλα μ', οὐραία εἶνι, μ'
τί νάν τὰ κἀν'ς ποῦεινε ψ'λά κι δὲν τὶ φτάν'με.

—Ἀχ γιὰ δὲς κι τοῦ φεγγαράκι τὶ οὐραίου
πού εἶνι! Ἡθελες νῆσῃνε κελ' ψ'λά;

—Τὶ τοῦ διάουλου, γιὰ π'λί μὴ πέρασε ἢ
γι' ἀρεόπλανου;

—Ἀχ πῶς ἦθιλα νὰ πετάξῃ ἡ ψυχὴ μας ἰ-
κεὶ ψ'λά!

—Πῶς ἔκανε λιέει;

—Νὰ πεθάνουμ' ἔτσι ἀγκαλιασμένοι...

—Μπὰ π' νὰ φῶς τ' γλώσσα σ', γρουσουζα,
γιὰ πιθαμὸ μ' ἔχ'ς μαθές! Κ'νῆσ' ἀπ' τούν τό-
που σ', οὐρή...

—Ἀχ, τί πεζὸς ἀνθρουπους πού εἶσαι!

—Ἐγγοῖα σ' κι ξέρου κι' ἀπού καβάλλα.

—Ἰμένα μ' ἀρέσ' οὐ ρουμαντισμός...

—Φτού σκουληκηνομημυγκότροπα!.. Πῶς
τοῦειπς αὐτίνου, οὐρή;

—Ρουμαντισμός... ἀχ ψουφάου γιὰ ρουμαν-
τισμό...

—Κι γῶ ψουφάου γιὰ σένα...

—Ἀχ τοῦ φεγγάρ', ἀχ οὐ ἔρου, ἀχ ἡ ψυχὴ.

—Μῆστῆτι μου, κῦρζελ Οὐρή μπὰ κι σελη-
νάτισι κι δὲν τοῦξῆρα;...

Τὸ γ'δὶ τοῦ γ'δουχέρ' αὐτίν'. Ἀχ ἡ ποιή-
οις, ἀχ τὰ λελοῦδια, ἀχ τὰ πουλάκια οὐλου
ἀχ κι βᾶχ τοῦ πααινε κι' οὐλου γιὰ τὰ πευλά-
κια κι τὰ ψαράκια μουλόγιας σάν κι νάν τὰ-
γλεπε στοῦν ὕπνου τ'ς. Μ' ὄσα κι' ἂν τ'ς εἶπα,
στάθ'κε ἀδύνατου νάν τ'ν φέρου, σὶὶ συγκα-
λά τ'ς κι μ' οὐλα τὰ περικάλια μ' δὲ μ' ἀφ'κε
νάν τ'ν φ'λήσου π'θενά ἄλλου πέρ' στὰ
μπάλα, ὅπως φ'λοῦν τ'ς πεθαμέν'. Αὐτίνου
εἶνι τοῦ ἀγνὸ φίλ'μα μῶλιεγε. Ἰγῶ ὁμοῦς ξέ-
ρου πῶς ἀγνὸ ξαγνὸ, πῆγι τζίφους τοῦ πρώ-
του ριντεβού μας. Εἶπαμι νὰ ξανταμου-
θοῦμι κι' ἄλλ' μῆνια βουλά, μπὰ κι' τ'ν κατα-
φῆρου μὴ τῆ δέφτερ'. Μῶδωκι δέφτερου ριν-
τιβου, ἦθιλε ὁμοῦς νάν τ'ς πάου λελοῦδια κι
πού νάν τᾶβρου ἰγῶ τὰ λελοῦδια. Χ'μῶνα
πράμα μαθές, μάειδι καπαροῦνις, μάειδι
ματζουράνις, μάειδι τσουνκνίδες εἶνι στὰ χου-
ράφια νὰ πάου νὰ μαζῶξου. Κι' ἂν πῆς κι
γιὰ τ' ἀνθρουκουεῖα, καλὰ κι οἱ χιριτάου!
Ἐνα τᾶλληρου ἔνα τραντάφ'λου, τρεῖς δραχ-
μοῦλιες ἔνα γαρέφαλλου κι πάει λιέουνας.
Ἰκειά π' πιτιμὴ μετς στοῦ χουργιό μας, τὰ
π'λᾶν ἰδῶ ὅσου θέλ'νε.

—Καλά, ἀφῶ κουσιτί'νε τὰ λελοῦδια, φέρε
μ' ἔνα γλαστράκι μὴ πουλυτρίχ' ποῦεινε φτ'νὸ
κι βαστάει πουλὸν καιρό, μ' λιέει.

—Καλά, θὰ σ' φέρου, τ'ς ἀπουκρίνουμ'.

—Κι' τοῦ πῆρα ἀπόφασ' νάν τ'ς τοῦ πάου,
γιὰ μ' ἄρεσι κι' ἦθελα νάν τ'ν καταφῆρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ
(ΗΓΟΥΝ ΟΜΙΛΙΑΙ ΕΠΙΚΑΡΡΟΙ)

Ὁ τοῦ ἐπιληθμόνου
καὶ ἀνοσίου
ἀναγνωστικῶ κοινού!
Ἐορτάζοντες
τοῦ Μητρούσιου
πληθὺς ἐλήφθη
ἐκ πανδαχού
γραμμάτων
καὶ τηλεγραμμάτων,
τὸ ὅποιον
κοινῶς συγχαρητηρίων.
Καγῶ δὲ ὁ φοκαράς
ἐορτάζων
τὴν παρεληλυθυῖαν ἐβδομάς,
ἦτοι τῶν ἁγίων Ταξιαρχῶν,
οὐδὲν βιλιέτον
οὐδὲ ἐμβροκέτον,
τὸ ὅποιον

πρὸς μακροήμερουσιν καὶ ἀνθόσπαλτον βίον.
Καὶ ἐμεινον ὁ ἀτυχῆς παραπεπουνημένος
καὶ σφοδρῶς καθ' ὅμωδ' ἀπὸν πεφουρισμένος,
ἦγον δεινὴ ἀπεναντίας μου προσβολασιόν.
Σπεύσατε ὅθεν νὰ μοὶ αἰτήσητε ἐμβαρδόν,
ἵνα μὴ τὸν ἐμαπτοῦ κάλαμον θρασῶ
καίμηκτι πλέον ποιήσιν τοῦκάρουσυγγράφω,
τὸ ὅποιον

Ὁ Ἀγαθᾶγγελος

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΤΑΞΕΙΑΙ

Ἀειμνηστον μῦτερ μου

Ἐτόρα ὁπὸ ἐτελήσειν τὸ καλοκῆρι, ὁ σύ-
ζηξ' μου ἀποράσησε νὰ με μεταβῆ εἰς ταξῦδιον
πρὸς χάρην ἀναφηχοὶ κὲ μεταβῶνιν τοῦ ἀήρ.
Ληά ταῦτο κὲ δαῖν ἐν ἔγγραφον τόσων κηρόν,
ἐνεκα ὁπὸν ἐλήπαμαι εἰς τὴν ἰδιᾶζουσαν πα-
τρίδος τοῦ ἀντροῦς μου, τὸ ὅπῃον κοντὰ εἰς τὸ
Σάλωνα, κὲ αἴγιντα κουπάρα εἰς τοὺς γάμμους
τῆς ἀδελφῆς τοῦ, τὸ ὅπῃον ὁμοῦς ἀειθαλῆς ἀ-
δέλφωσι ἦγον ἐξ δύο πατρῶν, καθότι ἡ μῦτερ
νάν ἐπίρε δῆο ἀντροῦς. Εἶνε πυρετὸν νὰ σοὶ
ἦπον ὅτι διεκρόθην ἀρεστοκατηρῶς καὶ ὅταν
ἐτραγοῦδισα τὸν ἔθνεκὸ ἦμω ὅλη οἱ προσκε-
κλησμένω μοὶ ἠχῆθην καὶ τοῦ χρόνου. Τέλος
πάντον τὰ ἐπαίρασα καλὰ καὶ ἰς τὸ σιδερό-
δρομον καλεῖτερα, τὸ ὅπῃον περνᾶν καὶ ἀπὸ
τᾶς Φήβας. Ἀχ μῦτερ μου νὰ ἰδῆς τὶ ὄρεον
κροῦτος πού ἦνε τῆ Φήβα, οὔτε ὡς τὴν Ἰγγλε-
ζῆαν, οὔται εἰς τὴν Κηνεζῖαν δὲν πιστέβω νὰ
οἶνε ἔσῃ ἂν κὲ δὲν τᾶς ἰδα ποταίς. Παραπάνω
ἢ ὁδῶς γίνετε ἀναφορικὴ καὶ τὸ ντροῦνο ὑπε-
ριπατῆ σηγά-σηγά καὶ γλέποις οὐλλα τὰ δροῦα
θαλαμα κὲ ἐφραῖνη ἡ ψυχούλα σου. Μόνω δαῖν
μπωρὸ νὰ καταλάβω γιὰτὶ ἀφῶ ἐπλερόσμαι
πρῶτι θεοῖς ὁ σῆξῦε δαῖν ὕθελε νὰ μοῦμαι
στὸ πρότω βαγόνι, παρὰ μ' ἔμπασαι σ' ἔννα
βαγόνι τῆς μέσις γῆν νὰ μαὶ φορκῆζῃ ἔωνίως
ὁ χρουσοῦξῆς!

Μεθ' ὑποκλήσεως
Μανθῶμ Γαρεμφοῦλα

Ἰεξ ἄλλον ὁμοῦς δὲ χόνενα αὐτίνες τ'ς ἰδιου-
τρουπίγες κι σκαρφίτ'κα νάν τ'ς παίξου γιὰ
κασκαρίκα. γιὰ νὰ μᾶθ' ἄλλ' βολὰ νὰ μὴ χα-
λιεβ' λελοῦδια κι πουλυτρίχια κι μάραθα. Πῆ-
γα τοῦ λ'πόν σ' ἔναν π' π'λάει σπόρ'ς ἰκεὶ
κοντὰ στ' ἁγιά Ἐορῆν' κι ἀγόρασα λίγους σπόρ'ς
γιὰ πατάκες. Τ'ς ἔβαλα σ' ἔνα γλαστράκι, ἐο-
ρῆσα κι ψύχα ζούμα ἀπού πᾶν' κι πῆγα κι τ'ς
ἐδοῦσα σ' αὐτίν'.

- Τὶ εἶν' αὐτίνου; μ' λιέει.
- Αὐτίνου εἶνι ἔνα οὐραίου λελοῦδ'.
- Μ' ἰγῶ δὲ γλιέπου τίπουτις.
- Θάν τοῦ ἰδῆς οἱ κανιά δικαπενταργιὰ μέ-
ρες, ὄντες θὰ φουρῶσ'.
- Κι θᾶεινι οὐραίου;
- Ἐκατον. Τῆρα μονάχα νάν τοῦ κ'τᾶς
γιὰτὶ θέλ' μιγάλ' προυσοχῆ κι νάν τοῦ πουτι-
εἰξ' δυὸ βουλῆς τ'ν ἡμέρα.

Ἰκειν' τοῦ πῆρε πιτῶνας ἀπ' τ' χαρὰ τ'ς
κι τοῦ πότ'ε πᾶσα προῦτι κι πᾶσα γιῶμμα,
κι τοῦ τῆραγι σάν τὰ μάτια τ'ς καρτιρῶντας
πῶς κι' κῶς νὰ πιτάξ' βλαστάρια. Ἰνουεῖτι
πῶς ὄτ' φοντες εἶδι νὰ φ'τῶν' ἀντίς γιὰ λε-
λοῦδ' μῆνια οὐραία πατάκα ἔσκασι κι μπλάν-
ταξὶ ἀπ' τοῦ κικῶ τ'ς κι δὲν μ' ἔξανάρνε, ἰγῶ
ὁμοῦς εἶχα κᾶν' τ' δ'λεῖα μ' ἰν τοῦ ἀναμιταξῶ.
Ταῦτα κι μένου, γειά σ' κι' ἀντίου μ'

Μῆτρος Κουρνόγαλος

Τὸ Βλᾶμπ τὰ καμῶματα
ΛΑΝΤΡΥ

Ὁχοῦ αἵματα καὶ προσινάδες! Νὰ μοῦ ζή-
σης μαθουσαῖα, ρὲ Λαντρυ στυνερε καὶ με-
λῆρυντε, πού διαβᾶω τὴ δίκη σου καὶ μοῦ
κάνεις τὴν καρδούλα περιβόλι!... Τῆς ξεπά-
πάστρενες τῆς μνηστῆς
σου σὰ ραπανάκια, κι
ἀπὸ μνηστῆς τῆς ἔκανε
ἀειμνηστες — ἔντεκα τὸ
πράμα γιὰ νὰ ξέρουνε.
Κι' ἀντίς γιὰ νὰ σὲ ἀνα-
κηρῶξουνε μέγα σωτήρα
τῆς ἀνθρωπότης, πού μᾶς
ἀπάλλαξες ἀπὸ τόσα θή-
λεα, ρὲ ἀνθρωποσωτήριε
κι' ἐπὶ μέτρο, σὲ μαγκῶ-
σανε στὴν καγκελλόφρα-
χτη καὶ τώρα σὲ κάτανε
στὸ εἰδῶλιό τοῦ κατιγο-
ρούμενου γιὰ νὰ δώσης
λόγο τῆς πράξης σου. Ἐ
ρὲ κόσμε φονῆ καὶ ἄδι-
κε! ὄλους τοὺς καλοὺς
ἀνθρώπους τοὺς κωλυσι-
εργᾶς ἀπ' τὴ δουλειά
τοὺς καὶ δὲν τοὺς ἀφήνεις νὰ προκόψουνε.

Σκοτῶνε ὁ ἄλλος γιὰτὶ τοῦ πατήσανε τὸν
κάλο, χράπ! μέσα τὸ φονῆ. Γιὰτὶ, ρὲ κόσμε
μυστήρις; Ὁ φονῆς φταῖει πού φόνεψε γιὰ
ὁ σκοτωμένος πού τὸ γίνηκε τοιμοῦρι στὴ
μήτη καὶ τὸν ἔκανε φονῆ; Φιλότιμο τὸ λένε
αὐτό, δὲν εἶνε παιξεγέλασε κι' ὁ φονῆς ποτές
δὲν εἶνε φταλχῆς, γιὰ νὰ ξέρης. Γιὰτὶ τότε
συλλήβεις τὸ λοιπὸν καὶ τότε μαγαλαρῶνης
πρόσκαῖρα καὶ ἰσοβίως ἔσωθεν;

Μὰ σκότασε ἔντεκα τὸν ἀρῆμιό γυναῖκα,
θὰ μοῦ πῆς γιὰ μιὰ στιγμῆς. Ἐ, κι' ἔπειτα;
Ν' ἀγιάσουνε τὰ χερᾶκια του, θὸ σοῦ ἀπαντή-
σω κι' ἐγῶ ὁ ὑποφαινόμενος. Ἀμποτες νάν
τῆς χιλιάξῃ, γιὰτὶ κι' ἂν τῆς σκότωσε, γιὰ τὸ
καλό σου τόκανε, ρὲ κόσμε οὐτιδανῆ—νομίζω;
Κι' ἂν θὲς νὰ μάθῃς περὶ γυνῆ, ναρῆς μ' ἔ-
μένανε νὰ κουβεντιάζῃς πού τῆς ξέρω ἀπόξω
κι' ἀπὸ μέσα, γιὰτὶ ἔμαθα νάν τῆς ψυχολογῶ
διαμπερῶς κι' ἐγκαρῶως, τῆς ἀμείλιχτες. Ἡ
γυναῖκα τὸ σῆμερον καὶ ἀπὸ ἀνέκαθεν εἶνε ἡ
ἀφορμὴ π'νὸς κάνει ἀπαξάπαντες καὶ τσα-
κωνόμαστε καὶ μᾶς παρῆνε στὸ λαϊμό τῆς, ἢ ἀ-
σταύρωτη. Ὅλα γι' αὐτῆνα γίνωνται δῶ κάτου.
Δὲν εἶδες πού τὸ λέει κι' ἡ παροιμία «ζητή-
σατε τὴ γυναῖκα», τὸ ὅποιο ἐμεῖς ζητᾶμε τὴ
γυναῖκα κι' αὐτὴ ζητᾶει νὰ μᾶς φάῃ ὅλο τὸ
μεδουλι τῆς οαχοκοκαλιᾶς μας κι' ὄλο τὸ περι-
εχόμενον τοῦ βαλεντίου μας, «σερσὲ νὰ φάμ»,
ὅπως τὸ κουβεντιάζουνε καὶ γαλλίξῃ—μῆρες;
Μπῆκα νὰ λές, γιὰτὶ δὲ δέχομαι ἀντιρροῖσεις.

Ἄν ἔλειπε ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ὑψηλῶς, θὰ
βροῖκαμε τὴν ἡσυχία μας καὶ μετς οἱ ἄντροι.
Οὔτε καναγᾶδες περὶ γκόμενα, οὔτε μαλλιο-
τραβήγματα περὶ διαθοροφῆ τῆς, οὔτε ἡσᾶτα
χόρεσε κι' ἔπειτα γιὰτὶ τότε στενεύει τὸ κα-
πέλλο τὸ σύξυξ; οὔτε ἄχ, θέλω ἐγδρομῆ με
φτακίνητο κι' ὕστερης πλέρω κορόιδο, οὔτε
τίποτις ἀπὸ τοιοῦτα.

Σάν τάφερε ὁμοῦς ἔτσι ἡ κακούργα ἡ τύχη
κι' ἦσαν στραβοειδῶς καὶ τραγέλαφα τὰ
πράματα—ἀς ὄφεται ὁ ὄρις καὶ τὸ ξυνομῆ-
λο,—τὸ ἐλάχιστο συμφέρο μας εἶνε νὰ μεί-
νουνε ὅσο μπορεὶ λιγώτερες εἶναι ἐπιγείως.
Καὶ γιὰ δαῦτο ὁ πανάμωμος Λαντρυς πολέμαγε
νὰ ξεμπερδέψῃ διὰ σφάξεως καὶ κάφειως ὅσο
μποροῦσε περισσότερες ἀπὸ τῆς καψοῦρες του.
Ὁ ἀνθρωπος εἶχε στήσις τὴ μηχανὴ γιὰ 288,
δὲν πρόφτάσε ὁμοῦς νὰ φέρῃ σ' αἴσιο πέρας
παρὰ μόνο τῆς 11, γιὰτὶ τότε συλλήψανε. Κι'
ἀντίς γιὰ νάν τ' ἀνάψουνε καντηλάκι καὶ νάν
τὸν προσκυνῶνε σάν ἱερομάρτυρα, τοῦ λένε στὸ
δικαστήριό πῶς εἶνε κακούργος καὶ γλημμα-
τίας... Ἰφ καὶ πῶς δὲ μούσκασε κῦρ σαγγε-
λέα εἶπα!..

Βάστα καλά, ρὲ Λαντρυ κυανοκῶγωνε, κι'
ἂν σὲ κικραίνουνε μὴ δίνῃς σημασία στὸ μι-
κρὸ λαό. Περιφρόνα τους πλοῦσια καὶ μὴ δί-
νης λόγο σὲ κανέναν. Κι' ἂν ἐπιμένουνε νὰ
βγάλουνε τὸ κεφάλι σου ἀπ' τὸν ὄμο καὶ νάν
τὸ βάλουνε στὰ πόδια σου, μὴ στεναχωρηγίεσαι
δίλεφτο. Ἡ ἁγία ψυχούλα σου μετ' τὸ ἔξπερξ
θὰ πάῃ στὴν παράδεισος, κι' ὁ ἅγιος Πέτρος
μετ' τὸ κλειδί στὰ χέρια θὰ περιμένῃ γιὰ νὰ σ'
ἀνοίξῃ νὰ περάσῃς.

Κακούργος ἐπειδῆς καὶ ξεκαθάρισε τὸ Πα-
ρίσι ἀπὸ ἔντεκα μισότρυβες! βαστάτε με νὰ μὴ
γελᾶω, ρὲ κορίτσα! Ο ΒΛΑΜΗΣ